

berettiget til visse Begunstigelser med Hensyn til Udlæget, beholder de Gjenstande, som ikke bør tagges fra ham, at, som Loven af 25de Marts forrige Aar siger, de nødvendige Sengklæder, Linned og Gangklæder ikke berøves der, hos hvem der gjøres Udpantning o. s. v. Det er virkelig altsor meget at lægge paa en Sognefoged; navnlig naar en Udvidelse finder Sted af Udpantningens Omfang, kan Uleiligheden derved blive for stor. Jeg vil altsaa henviise til det høitærede Things Overveelse, om det ikke maatte være hensigtsmæssigt at gjøre en Forandring i § 1, hvorved man lod afskilligt af det, der kan stabe Bænkfælgeligheder for en Sognefoged gjennem Udpantning, gaa ud, hvorefter man kunde afgjøre hvorvidt der i Begyndelsen af § 5, saaledes som omtalt baade af den høitærede Justitsminister og af to af de andre Herrer, der have havt Ordet, skal staa „kan“ eller „skal“. Det, jeg har udtalt, er som sagt kun en stor Betænkelse, men jeg har troet ikke at burde holde denne Udtalelse tilbage under Sagens første Behandling.

J. Madsen: Ethvert Lovforslag, der søger at samle de spredte Bestemmelser, som angaa et og samme Forhold, hilser jeg til enhver Tid med Glæde, og da det foreliggende Lovforslag har til Soveformaal at samle saadanne spredte Bestemmelser i en samlet Lov, billiger jeg dets Grundtanke; det er kun et Par enkelte Punkter, hvorved jeg nærer nogen Betænkelse. Det første Punkt, jeg har nogen Betænkelse ved, er den Bestemmelse i § 1 Nr. 9, at Fæsteafgift af Huse paa Landet ogsaa skal være Gjenstand for Udpantning. Jeg ser vel, at der i Motiverne er henviset til Loven af 27de Mai 1848, men jeg mener, at der her er en Ulighedsstanke tilstede, hvori jeg ikke godt kan finde mig, idet det nemlig skal være tilladt ved Udpantning at inddrive Fæsteafgift af Huse, medens det Samme ikke er Tilfældet med Fæsteafgift af Gaarde. Dette Punkt vil jeg henviise til det eventuelle Udvalgs Overveelse. Et andet Punkt, hvorved jeg under Betænkelse, er den Bestemmelse i § 1 Nr. 10 a, at der ogsaa kan ske Udpantning for Betaling for Løse, der er kjøbt ved offentlig Auktion, naar Fordringerne ikke overstige 50 Rd. Der siges i Motiverne, at denne Bestemmelse er ny, men ogsaa her finder jeg, at der er en Ulighedsstanke tilstede, thi hvorfor giver man Ret til at udpante for Summer under 50 Rd., naar man ikke skal kunne anvende det samme Middel ved Summer over 50 Rd.? Der er som sagt ogsaa her en Ulighedsstanke tilstede, og af den Grund finder jeg ogsaa nogen Betænkelse ved at gaa ind paa dette Punkt. Jeg kan tiltræde og være enig i det, som blev udtalt af den ærede sidste Læder (Casse) angaaende Sognefogderne, forsaavidt der skulde gives dem Ret til Udpantning, medmindre Herredsfogden er den, der rekvirerer Ud-

pantningen, og at Sognefogden foretager den paa Herredsfogdens Ansvar. Paa den anden Side finder jeg det dog ogsaa godt, at de Bestemmelser, der nu bruges, blive forandrede, thi saaledes som Forholdet nu eksisterer, foretager Sognefogden gjerne Udpantning, naar Herredsfogden giver ham en Ordre dertil, ja endog større Udpantninger, og at Sognefogden skal foretage en Udpantning, naar Herredsfogden befaler ham det, finder jeg aldeles urigtigt. Jeg kunde derfor ønske, at Bestemmelsen om, at de Summer, for hvilke Sognefogden kan foretage en Udpantning, ikke maa overstige en vis Sum, forandres, men at paa den anden Side Udpantningen ogsaa under alle Omstændigheder foretages af Sognefogden under Herredsfogdens Ansvar. Paa den Maade kan jeg ikke se, at der kan være nogen stor Betænkelse ved at overlade Sagen til Sognefogden endog indenfor de Grændser, som staa i Lovforslaget. — Der er et Punkt, som jeg gjerne vilde omtale med et Par Ord, og jeg beder det ærede Thing om Undskyldning, iald jeg skulde gaa noget videre, end der strengt taget ligger i Loven. Det angaar, hvad der omhandles i Lovforslagets § 1 under Nr. 6, nemlig Underholdningsbidrag. Jeg finder det aldeles rigtigt, at Underholdningsbidrag inddrives ved Udpantning, men Ulykken er den, at der i Almindelighed, især naar det er Underholdningsbidrag til uægte Børn, hos mange Fædre ikke er Noget at udpante. Der findes en anden Bestemmelse med Hensyn til denne Slags Udpantning, nemlig den, at naar Bedkommende er et Lyende, som tjener for fast Løn, og Resolutionen bliver bekyndgjort for Husbonden ved Stævningssættene, skal Husbonden tilbageholde saa meget af den Bedkommendes Løn, som Alimentationsbidraget udgjør for et halvt Aar; men det bliver mere og mere almindeligt, at de Personer, hvem der er paalagt Alimentationsbidrag, tage Arbejde for Dagløn eller i det Højeste fæste sig hen maanedsvis, og i saa Tilfælde kan den nævnte Bestemmelse for Husbondens Bedkommende ikke godt komme til Anvendelse med nogen Nytte. En anden uheldig Omstændighed ved Alimentationsbidragene er den, at der, naar Bedkommende forlader Landet, ikke — i det Mindste ikke mig bekjendt — er noget Middel for vedkommende Barnemoder til at komme til sin Ret. Jeg vil derfor spørge, om den høitærede Justitsminister ikke skulde være betænkt paa at udarbejde et Lovforslag om Alimentationsbidrag eller Underholdningspenge i det Hele med nogle forandrede Bestemmelser? Der er især en Omstændighed, som har stødt mig overordenlig meget i Henkende til disse Underholdningspenge. Jeg kender nemlig selv et Exempel paa, at en Mand, hvem der var paalagt Alimentationsbidrag, døde og efterlod sig en Formue af flere tusinde Rigsdaler, men uagtet hans Formue gik til hans Søskende — han havde nemlig ikke ægte Børn — maatte vedkommende Kommune forsørge hans Børn fra det Dieblit han var